

recó del poeta

A L'AVENC

*Oh pedres centenàries
com clameu a l'infinit,
els vostres jorns de glòria
fa anys que han finit.
Sous sulls de nostra història
i os guardem en la memòria
de dia i de nit.*

*Que bonica és l'Agullola,
que bonica en nit serena
i com vetlla tota sola
al final de la carena.
Ahir, cofoia, s'engalanava
amb brots de boix i farigola,
si bonica és la cinglera
més bonica era l'Agullola.*

MIQUEL BANÚS
gener 79

ROSA

Una Rosa jo en conec
de flaire molt fina,
és d'aspecta fresc
i cara de nina.

Un día Sant Tomás
la veu que somnia
i amb cor generós
li féu una crida,
i amb veu molt humil
li digué: vine,
que de flors de tot
l'any jo en faig re
collida, puig que
d'alló que el món
en diu subnormals
jo en dic flors
divines,
perqué en el seu cor
no hi rau l'injustícia

La Rosa amatent
hi ana deseguida
trobant-s'hi tan bé
que no en marxaria.

Sant Tomás té un jardí
de flors de la vida
i n'ha fet un recull
d'on ningú les sabia,
escampades per el mon
el mon que les oblida.

Si el jardí es esplendoros,
mes ho es la jardineria,
treballan sens repós
durant tot el día.

La feina que fan
ni amb or no espagaria,
que on hi ha amor,
no hi ha cap mentida.

Que Déu els ho pagui
i la Verge Maria
que el be que ells nefan,
ja mai nos'oblida.

JORDI SANGLAS